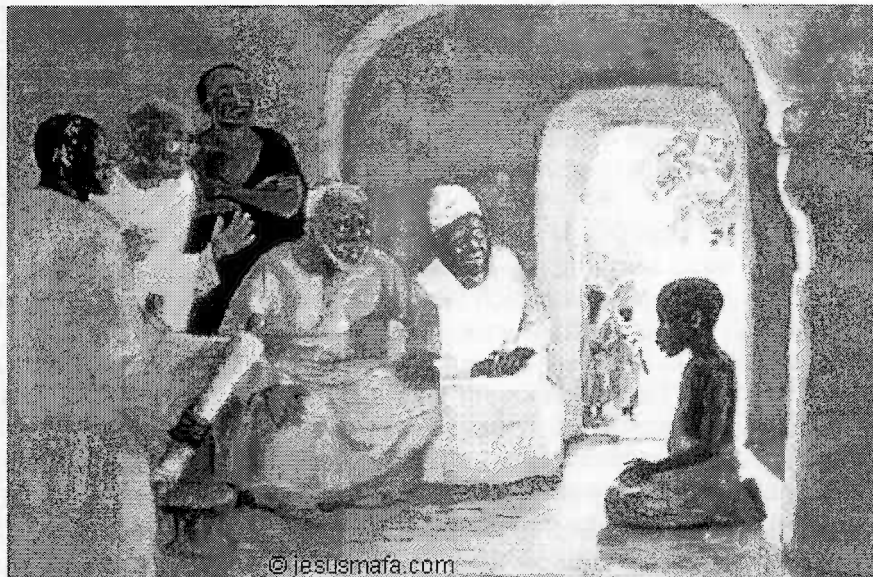

ZPRAVODAJ - 7-8/MMIV

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

JEŽÍŠ VE VÝTVARNÉM UMĚNÍ 20. STOLETÍ:
Ježíš mezi učiteli (Mafa, Afrika)
(srovnej: L 2,41)

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

A Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho miloval jako sám sebe. Jónatan svlékl plášť, který měl na sobě, a dal jej Davidovi, též své odění i s mečem, lukem a opaskem.

1. Samuelova 18,3-4

Ve Starém zákoně, tedy knize staré několik tisíc let, máme zachováno množství příběhů zabývajících se různými vztahy v lidském životě. Jsou to příběhy nejen o lidské závisti a nepřátelství, ale i o lásce a věrném přátelství. Mezi ně lze zařadit vztah mezi Davidem a synem krále Saula Jónatanem... David byl jmenován velitelem armády a všude nad Pelištejskými (Filištínskými, Palestinskými) vítězil. Král Saul však měl z toho obavy, že jej David může svrhnout z trůnu. Lid Davida miloval a David šel od úspěchu k úspěchu. Saul se pak uchýlil ke lsti. Nabízel mu svou starší dceru Merab, když bude statečně bojovat a domníval se, že v těch bojích David zahyne. Se sňatkem však sešlo a Davidovou ženou se stala mladší Saulova dcera Mikal. David se tak stal královským zetěm a Saul jej posílal na různá bojiště, aby byl David zabit. David však nad Pelištejci slavně vítězil.

Přátelství Jónatana s Davidem však bylo velmi pevné. Jónatan dokonce Davida varoval, že jej chce Saul usmrtit. Přimlouval se u Saula za Davida a postavil se tak proti otci, neboť přátelství s Davidem považoval za vzácnější. Mezi Saulem a Pelištejskými došlo pak k nešťastné bitvě na hoře Galboe, kde padl nejen Saul, ale i všichni jeho synové. David pak hořce nařikal nad jeho smrtí.

A tento vzácný jev, přátelství „na život a na smrt“ se dochoval až do dnešní doby. Jsou známy případy kamarádů ve válce, kdy byl ochoten jeden pro druhého obětovat život. Ani literární zpracování těchto vztahů nebývá vzácné a v různých podobách se drží dodnes. Vzpomeňme jen romantický příběh „Tři mušketýři“, od A. Dumase, Zeyerův příběh „O věrném přátelství Amise a Amila“, a konec konců k nim náleží i Foglarovy „Rychlé šípy“ nebo knihy amerického spisovatele J. F. Coopera (např. „Poslední Mohykán“) či mládeži více generací oblíbený „Vinetou“ od K. Maye.

I dnes mezi mladými lidmi vznikají pevná pouta, která mají naději vydržet po celý život. Ve zralém věku pak vzpomínky na toto období dodávají člověku větší sílu a chuť do zbytku života.

Jan Kostruch

AKTUALITY Z ČERVNOVÉ SCHŮZE STARŠOVSTVA

Obdrželi jsme pozvánku k pobytu ve sborech ve Skotsku pro dva lidi na jaře roku 2005 – pozvání souvisí s loňskou návštěvou hostů ze Skotska v našem sboru.

Příští rok skončí funkční období staršovstva – budou volby. Už od podzimu mohou členové sboru navrhnout jména kandidátů na nové presbytery.

Bylo rozhodnuto upravit zábradlí ve sklepech ve „čtyřce“, aby bylo po celé délce schodů pro větší bezpečnost.

V letním období se nekonají pravidelné schůze staršovstva. K řešení neodkladných záležitostí může být staršovstvo svoláno v neděli po bohoslužbách.

jd

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Sborová dovolená

Jsem trochu na rozpacích, mohu-li tuto akci takto nazvat. Náš bratr farář Aleš Wrana již několik let usiloval o to, abychom udělali společnou sborovou dovolenou. Když letos na jaře přišel bratr Slouka s nápadem, že by to mohlo být do Itálie, jistě netušil, kolik s tím bude práce, ale že se to přece jenom podaří. Z našeho sboru nás bylo 10, několik z Těšína, z Orlové, Frýdku-Místku a dokonce až z Kroměříže. Byly zastoupeny děti, rodiče ba i prarodiče. Jelo se autobusem od našeho kostela přes Mikulov, Vídeň, Graz, Willach, Treviso až do cílové stanice Marotta a Ponte Sasso. Cesta trvala cca 14 hodin, jelo se převážně v noci (což nás trochu mrzelo v oblasti Alp a Dolomitů), venku pršelo, v autobuse byla příjemná klimatizace, nebyl také úplně plný a tak děti mohly pohodlně spát.

Ráno nás vítalo sice zamračené počasí, teplota okolo 22 stupňů a od moře vlahý větřík. Autobus nás všechny rozvezl do soukromých vilek-apartmánů, většinou s krásnými kvetoucími zahradami kolem. V našem apartmánu nás bydlelo celkem 9, hned jsme se dohodli, že co máme sebou k jídlu bude společné a že také budeme společně vařit, a tak za chvíli se linula z veliké kuchyně libá vůně báječného oběda. No a pak samozřejmě k moři. Bylo to

asi 10 minut cesty, kolem krásných zahrad, podchodem pod železnicí a kolem hotelů těsně u pláže. Moře se pozvolna svažovalo, písek, kamínky, čistá voda – ideální pro děti.

V sobotu se nám zdálo moře přeci jenom ještě studené, a tak to byly jenom nesmělé pokusy jednotlivců vyzkoušet „slanou vodu“. Protože jsme byli po cestě trochu unaveni, dohodli jsme se, že se sejdem na druhý den v neděli na společné bohoslužby, a šli jsme brzy spát.

V noci nás probudila bouřka a ještě ráno lilo jako z konve a tak jsme čekali zda někdo přijde. A přišli br. farář Wrana se Sárkou, Petra Kluzová s holčičkami, Martin Slouka a nás 9. Sesedli jsme se v kuchyni a udělali si improvizované bohoslužby, spíše takové krátké zamyšlení se zpíváním a pak posezení u kávy a čaje. Měli jsme ještě nějaké sladkosti a vzpomínali na Vás v Třanovského sále. Odpoledne se vyjasnilo, přestal foukat studený vítr a začala dovolená tak jak má být. Nebe modré, teplota vzduchu i moře den ode dne vyšší.

Využívali jsme těchto darů plnými doušky, ale zároveň jsme nezapomínali na chvíle ztišení večer, kdy jsme se scházeli u nás na zahradě nad čtením Písma, zpívali písně ze zpěvníku „Svítá“ za doprovodu kytary a orlovských mládežníků. Některé vybrané písně byly latinsky, ba i jedna italsky – naši hostitelé, starší manželé, kterým dům patřil, vždycky už také čekali a zasedli mezi nás. Martin Slouka, který umí italsky, jim vysvětlil, co jsme zač a co zpíváme.

Báječně se o nás staral, absolvovali jsme dva výlety, jeden do blízkého historického městečka Fano (je to starý římský přístav s nádhernou architekturou, starými hradbami s Augustovým obloukem, u něhož končila stará cesta „Via Flaminia“ vedoucí až ze samotného Říma, paláce, musea, divadlo a náměstí s kašnou, kde byl v ten den trh a kde bylo k dostání úplně všechno – zelenina, květiny, ryby, oblečení, rukodělny – to nejde popsat, to se musí vidět a vychutnat tu atmosféru. Druhý výlet byl větší - celodenní a to do San Marina a Cervie, odtud lodí do Rimini, kde jsme shlédli představení v delfináriu, lodí zpět do Cervie a autobusem do místa našeho pobytu. Zážitků jsme měli na celé dlouhé povídání. Paní průvodkyně Radka z cestovní kanceláře Fox nám udělala vynikající výklad a zbytek pak doplnil Martin. Dozvěděli jsme se toho opravdu hodně, ale to jsme netušili, že nás bude na cestě domů zkoušet, jak jsme byli pozorní při výkladu.

Když jsme se v pátek naposledy sešli u večerního ztišení a vyprávěli si co jsme zažili, co se přihodilo ve dne zajímavého, připadalo mi, že jsme jedna velká rodina i s našimi domácími a bylo mi líto, že už to končí.

V sobotu jsme se museli vystěhovat, protože už nastupovala další parta, všechnu bagáž jsme mohli nechat v domě, ba i sprchu jsme měli k dispozici, a tak jsme mohli být ještě celý den u vody a zajít si na výbornou pizzu. Když pro nás přijel autobus loučili jsme se s domácími - gracia, arrivederci - přijedte příští rok, výměnou adresy a posledními fotkami.

Jaká to byla dovolená? Báječná myšlenka a hlavně realizace, ta patřila br. Martinu Sloukovi, který ještě do posledního dne nevěděl, jestli se vše uskuteční tak jak to naplánoval. Duchovní program velmi pečlivě připravil br. f. Aleš Wrana a tím dodal celé akci duchovní rozměr. Hudbu dodávala kytara Štěpána Jančí a jeho mládežníci. Ohleduplnost, toleranci, vzájemné porozumění a jistotu, že kdyby se něco stalo, můžeme spoléhat jeden na druhého, tu jsme dodali my všichni. A tak můžeme všichni poděkovat Pánu Bohu za ochranu a říci někdy příště na shledanou a pojedte všichni kdo můžete.

Jana Jančová

Připravované prázdninové akce pro děti a mládež

Tímto způsobem připomínáme dětem a mládežníkům našeho sboru (i jejich rodičům) ještě jednou akce, které chystáme pro prázdninové období:

Pro děti ve věku 6-14 let pořádáme letní tábor v indiánských stanech v Hoštálkové na Valašsku. Koná se v termínu 8. - 15. 8. Cena pobytu (včetně cesty) je 1.100 Kč/dítě, při více dětech z jedné rodiny 1.000 Kč/dítě. Název tábora je „Mise: Obnova Jeruzaléma“. S biblickými postavami Ezdrášem a Nehemjášem budeme obnovovat Jeruzalémský chrám a hradby. Přihlašovat děti a získat podrobnější informace můžete u Jany Grollové (596 126 234) a Romana Mazura (596 787 437).

Mládežníci od 14 let jsou zváni na Letní seniorátní týden mládeže v termínu 22. - 29. 8. na Travné. Této akce se zúčastní i skupina naší mládeže. Cena pobytu (bez cesty) je 800 Kč. Téma je: „To be free“ (o skutečné svobodě, anarchii, zákonu a Zákonu, zodpovědnosti, o „úletech“ za svobodou...). Bližší informace podá Roman Mazur (596 787 437).

Setkávání dorostu (=vyučování náboženství) v příštím školním roce

V uplynulém školním roce se setkání dorostu (školních dětí, které ještě nepatří do skupiny konfirmandů) poprvé konala pravidelně ve středu odpoledne (od 15:00 hod. do 16:30). Tento model se osvědčil (stoupl počet účastníků, týdenní pravidelnost byla hodnocena pozitivně...). Proto bude uplatněn i v příštím školním roce. Vyzýváme rodiče, aby si na konci prázdnin při domluvách odpoledních aktivit pro své děti nechali středeční odpoledne volné pro tuto příležitost.

rom

Přímluvná modlitba

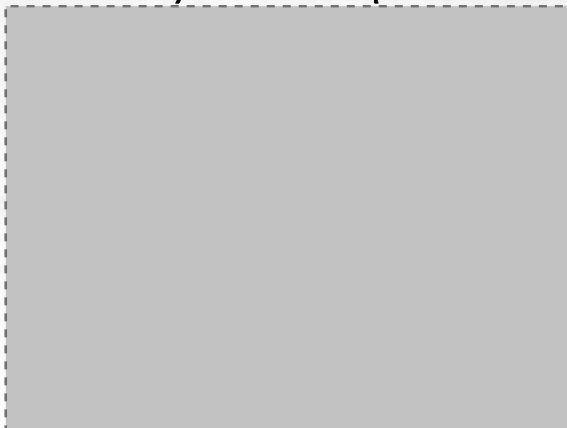
„Pane, dávno před námi přišli lidé na to, že "ta bitva hrozná životu nesvědčí...", a také Tvé přirozené zákonitosti, Pane, svědčí o tom, že tma hubí veškerý život. Proto, řekni Slovo, Pane, a pomine tahle hrozná tma. Řekni Slovo, Pane, prosím. Jen jedno Tvé Slovo stačí a zázrak se stane. Víím to. Jsi přece Pánem nade vším, tedy i nad zlým duchem. Ten však nemůže vyjít jinak, než modlitbou.“

nepodepsáno

O tuto přímluvnou modlitbu byla redakce požádána, abychom ji touto formou zveřejnili. Proto tak činíme, moc si přejeme, aby byla vyslyšena a připojujeme Amen.

(za redakci ms)

Narozeniny červenec-srpen 2004

Miluše Poskerová	30.07.1926
Jiří Staš	31.07.1926
Jarmila Branná	02.08.1944
Anna Celárková	02.08.1918
Rudolf Gabsdil	05.08.1925
Zdenka Mojžíšková	06.08.1917
Božena Hodanová	08.08.1944
Lucie Kaštánková	09.08.1925
Věra Sehnalová	11.08.1919
Roman Mazur	11.08.1974
Ludmila Palmiová	13.08.1921
Pavla Bednářová	15.08.1954
Milada Pirná	16.08.1934
Jiřina Kryštořková	18.08.1922
Antonín Juřica	18.08.1922
Radmila Sládková	19.08.1927
Vlasta Karammonová	22.08.1923
Vítězslava Knitlová	23.08.1919
Ludmila Fonioková	24.08.1909
Václav Krupník	24.08.1921
Vladimír Chodzinský	25.08.1939
Jaroslav Kolařík	26.08.1939
Oldřich Šebek	28.08.1927
Marta Valchařová	28.08.1918
Miloslav Klimčík	30.08.1924

Oprava Třanovského sálu

V Třanovského sále probíhají v současné době opravy čelní stěny (včetně nábytku) a podlahy. Oprava čela sálu byla dlouhodobě plánována, snad většina z vás se zapojila do vybírání variant, a mne jste se mnohokrát ptali a upomínali, když už to bude. Takže: jak věřím, konečně letos, než se do sálu na zimní období zase vrátíme.

Souběžně probíhá také oprava podlahy. O té se doposud uvažovalo jako o nenutném doplňku úpravy čela sálu, úpravě spíše estetické. Také jsme slyšeli hlasy některých členů, kterým se oprava podlahy zdála zbytečná. Proto také nebyla v letošním rozpočtu uvažována, s tím, že se v budoucnu zase v širší diskusi (podobné té, která probíhala o čele sálu) rozhodneme, zda podlahu vyměňovat. Pak se však stalo, že nám po zimě popraskaly v přední části sálu kachličky (stejně jako před časem ve střední části sálu,

kteřá byla pak vyspravena kachličkami jiného odstínu). Nějaká oprava najednou rozhodně nutná byla. Proto červnová schůze staršovstva rozhodla, že už podlahu vyměníme kompletně, v rámci jedněch stavebních prací. K financování této opravy máme rezervu v anonymním finančním daru 450 tisíc, jehož dárce si přál, aby byla částka využita právě k podobným účelům.

aw

FARÁŘSKÉ STRÍPKY

Ostravský lid přes léto stále častěji slaví na ulicích, a mně se to líbí. Raduji se s radujícími, pláču s plačícími (Ř 12,15). Snad jen jediný problém s tím mám: jazykově znamená „lidový“ totéž co „vulgární“, (latinsky *vulgus* = lid). V Ostravě však „lidový“ znamená „hrozně (a někdy odporně) vulgární“.

OHLASY

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

hluboce se Vám omlouvám za svůj vstup do minulého Zpravodaje č. 6 na str. 9 a tím vyvolaný i vstup dnešní.

Kdybych věděla, že při otiskování může dojít k zásadním nepřesnostem, nikdy bych se toho neodvážila. Dostalo se k Vám tudíž něco, co jsem nezamýšlela a vznikly tím problémy jednak Vám, že jste byli mateni a tudíž o mně musíte číst ještě nyní, jednak velké problémy mi, že musím se tím opět zabývat, protože jsem obětí této desinformace (protože nepřesná informace desinformací je). Musím se nyní zabývat něčím, co jsem už vůbec neměla v úmyslu, a navíc opravováním se všechno ještě vždycky mnohem více zamotá. Snažím se tímto tedy o to, aby se věci alespoň částečně uvedly na pravou míru. Kdybych to jen tušila, nikdy bych si nic takového netroufla. Tím, že došlo k posunům, o nichž se chci pro vysvětlení stručně zmínit, jsem se dostala do role nabubřelého, samolibého samozvance, který Vám chce vnucovat nějaké svoje rozumy, na které není nikdo zvědavý, který otravuje ostatní tím, že se rád poslouchá. Avšak není tomu tak.

Vůbec jsem neměla v úmyslu zakládat rubriku CESTY VÍRY anebo v ní jakkoliv účinkovat, jak to nakonec vyznělo.

Celá tato nešťastná věc vznikla totiž jako bezprostřední reakce na článek ve ZP č. 4 str.9. Po jeho přečtení ze mne bezprostředně vytrysklo, že moje víra a zkušenost s ní je jiná, než jak je citována v onom článku ZP č. 4. Že totiž někdo jiný samozřejmě může mít i jinou zkušenost přitom vůbec nechci a ani nemohu zpochybňovat. To hlavní, co mne v tom článku zarazilo bylo ono „ani tak moje CTNOST“, čímž se říká vlastně, že ctnost přece jenom ano. K tomu jsem zřetelně a jasně uvedla, že „moje CTNOST už vůbec ne“, do textu se to však nedostalo.

Už tím, že můj odkaz na onen článek ze ZP č. 4 se do mého vstupu nedostal, i když jsem ho jasně a zřetelně uvedla, došlo k zásadnímu posunu celého mého úmyslu, a mi nyní zbývají jen oči pro pláč, že jsem se dala zlákat ujištěním o necenzurování.

Kromě toho došlo ještě k několika úpravám v textu samotném, a za celý výsledek toho všeho, pod co mě podepsali, se stydím. Myslím, že takové svévolné zásahy do textu bez předchozí domluvy si ani komunisti nedovolili.

Jediné, za co se nestydím, nýbrž otřásá mnou nekonečná vděčnost, kdykoliv na to pomyslím, je to, že moje víra je nezasloužený dar Shůry, a bylo o něm rozhodnuto už dávno předtím, než kdokoliv z lidí vůbec mohl tušit, že mne Pán Bůh na tento svět pošle. Ale toto jistě důvěrně znáte i mnozí z Vás a nevnučujete se s tím. A si rozhodně nemyslím, že objevuji Ameriku.

Zásadní chyba se stala v tom, že jsem onen čl. ze ZP č. 4 měla prostě nechat ležet tak jak byl, ale už se stalo. A to tím spíš, že asi i ona tzv. „víra zdola“ je asi v podstatě také zřejmě vírou „Shora“, ale ještě se o tom neví. Ostatně, opět ovšem podle mne, jak bych mohl „poznat sám sebe“, kdyby se mi nejprve nedal „poznat Pán Bůh sám“? Podle mne i touha po Bohu je také proces Shora. Já vidím pořadí právě takto, nikoliv obráceně.

Jen několik slov na závěr, ovšem opět jen můj názor! Zásahem redakce (a kdo z jejich členů za tím konkrétně stál, nevím), došlo k tomu, že můj neviný pokus o diskusi byl posunut úplně někam jinam. A tam, kde není prostor pro diskusi mi to připadá být zlé. Zpravodaj tedy asi není to pravé diskusní fórum, jak se nám to v „Ohlasech na sborové shromáždění z března 2004“ oznamuje. Na základě právě této informace, tohoto osobního ujištění pana Slouky jsem v důvěře osobně panu Sloukovi předala text onoho svého nešťastného článku, aniž jsem cítila nutnost starat se o jeho další osud. Možná, že můj písemný podklad nebyl tak docela

čitelný, ale to prapůvodní, tedy odkaz na ZP č. 4 tam byl naprosto jasný, zřetelný a čitelný.

Šlo mi tedy nikoliv o nějaké svévolné vypovídání se, ani o nějakou pochybnou snahu o zviditelnění se, jak to teď ovšem nutně vypadá, ale čistě o potřebu stručně se sdělit o to, že si myslím, že skutečně je to sám Pán Bůh, který jako první přichází se svou nabídkou za člověkem a užívá si k tomu všech nejrozmanitějších prostředků, protože „JEHO JE CELÁ ZEMĚ“.

A tak jsem tedy tímto udělala zkušenost, že v rozporu s ujištěním pana Slouky z března 2004, kdy nás nabádá k účasti, Zpravodaj prostě prostor pro diskusi není. Zřejmě je to opravdu, jak se mi to jevílo už dávno, prostorem pro presentaci článků „stylových“, v přesně určených mantinelech, pravděpodobně, jak se mi jeví, mnohdy předem objednaných a nastíněných, což u mnohých z nich vycituji, které pak mi vyznívají jako nějaká karikatura. Prosím, pisatelé, neurazte se, ale já to takto mnohdy vnímám. Dělá to na mne dojem doslovného nestydatého zneužití pisatele. Je to především problém a zodpovědnost manipulujících zneuživatelů, svůj díl zodpovědnosti nesou však i sami zneužívání.

Pokud se však týká onoho mého článku ve ZP č. 6, nevešel-li se do požadovaných mantinelů, měl mi být vrácen jako nezveřejnitelný, nikoliv být zveřejněn upravený.

Jaroslava Vránová

Pozn. redakce.: Zařadili jsme novou rubriku OHLASY, vznikla díky prvnímu článku, který v ní je (a myslím, že se hodí i pro článek druhý..). K výše uvedenému bych chtěl říci jen tolik, že mě dojem sestry Vránové moc mrzí a že se jí za nedopatření omlouvám. (Snažil jsem se vše přepsat pokud možno přesně.) Když jsem článek přepisoval, tak jsem moc jeho smysl nechápal, protože mi chyběla ta vazba na Zpravodaj číslo 4, konečnou podobu jsem ani neviděl, a v mé verzi byla ještě i prosba sestry Vránové o dání k dispozici Romanové diplomové práce, kterou jistě R. ve vrozené skromnosti vyplnil, ač prosbu nezveřejnil.... Ale musím říci, že si nepamatuji, že bychom na příspěvcích něco upravovali nebo přepisovali (výjimečně jsme byli nuceni zkrátit biblický úvodník, pokud to nenarušovalo smysl), svoji chybu vidím jen v tom, že jsme ustoupili od původního záměru, že budeme otiskovat příspěvky dodané v elektronické podobě nebo alespoň na stroji. Situace je taková, že celou dobu neodmítáme články ani rukou psané, a to i proto, že většinou týden-deset dní před vyjitím nového zpravodaje si lámu hlavu, co tam vlastně otisknu, protože

většinou kromě biblického úvodníku nemám ani čárku... Většina článků přijde až velmi těsně před vyjitím daného čísla. Takže jednoduše ani při dobré vůli nezbývá čas na autorizaci článků. Nikdy jsme ani opozdilce neodmítli, takže ani tady jsme nikoho nediskriminovali, a že některé články připadají jako na objednávku? Ano může to tak vypadat, když se například píše o sborových akcích. Ale ptám se „Qui bono?“ - právě proto, že se chceme snažit o objektivitu, žádáme po akcích různé členy sboru o jejich pohled na danou akci nebo činnost, takže ano některé články na objednávku jsou, ale nikdo není manipulován ani ovlivňován, co a jak má psát, jen se snažíme o to, aby ve Zpravodaji byl i odraz činnosti sboru viděný očima jeho členů.. Ale nikdy to není ani ze zjištných ani z mocenských ambicí. Nakonec bych chtěl říci, že nyní je redakční rada složena snad pouze s amatérů (snad s výjimkou bratra Fona, jehož Zpravodaj považují po všech stránkách za profesionální...)

Martin Slouka

HROZÍ NÁM NEBEZPEČÍ ZTRÁTY EVANGELICKÉ (ČESKOBRATRSKÉ) IDENTITY?

Při letošním sborovém shromáždění veřejně zazněly názory, které se tu a tam objevují v osobních rozhovorech: „Nepřibližujeme se v některých bohoslužebných prvcích Římskokatolické církvi? Dokážeme patřičně zdůrazňovat, že jsme evangelíci? ...“

Obava, kterou jsem formuloval do nadpisu je, domnívám se, legitimní a máme o tom přemýšlet a diskutovat. Ale křečovitou snahu - za každou cenu se lišit od katolíků - považuji za nepatřičnou. Nejde již o konfesijní vyhraněnost, ale o církevní xenofobii.

Naše Českobratrská církev evangelická spojuje reformační proudy luterské i kalvínské, hlásí se ke čtyřem konfesím (české, bratrské, augsburské, helvétské). Již to je velice široké spektrum způsobů vyznávání, které daleko přesahuje naši osobní, rodinnou, i sborovou evangelickou zvykovost a tradici. A stálé hledání - jak oslovit současného člověka evangeliem - proměňuje život sboru i podobu křesťanských bohoslužeb. I v ostravském sboru se za půl století (jak to vnímám od své confirmace) důrazy proměňovaly - s kazateli, s konstelací členů sboru, s dobou. Od vlivu silně luterského s důrazem na liturgii, přes kalvínskou strohost, k intelektuálnímu promýšlení Písma. A tak současným návratem

k širší liturgii (která není ani jen koloritem, ale také není centrem bohoslužby, ale je organickou součástí bohoslužebného řádu) se jistě nezpronevřujeme protestantskému charakteru bohoslužeb.

Agenda naší církve předkládá typy bohoslužebné liturgie - i pro přípravu k Večeři Páně. Snaží se v několika různých formulářích vyvažovat vše důležité: vychází z Písma, navazuje na starokřesťanské formulace, respektuje tradice, pokouší se o současnou češtinu, hledá společnou řeč se všemi křesťany.

Náš způsob vychází z těchto všech principů, účastníky bohoslužeb aktivně zapojuje kratičkým dialogem, vzájemným podáním ruky a přáním pokoje prolomuje anonymitu a posiluje jednotu společenství.

Je snahou kazatelů a staršovstva zvolit biblicky věrný, důstojný rámec bohoslužeb a Večeře Páně, který by byl přijatelný pro všechny účastníky shromáždění. Ale také to vyžaduje naši otevřenost, toleranci a naslouchání.

Karel Fon

K ZAMYŠLENÍ

Večery u červeného vína v Itálii - výzva.

O co všechno přišli Ti, kteří s námi nejeli na sborový výlet do Itálie psát dnes nebudu (udělala to sestra Jančová na jiném místě tohoto Zpravodaje) .

Chci napsat jen jednu z mnoha myšlenek rodících se po Alešových večerních společných duchovních setkáních doprovázených skvělým Štěpánem Jančou na kytaru a následném posezení už jen v kruhu nejužším (dle apartmánů) nad italským vesměs červeným, a jen těžko napodobitelným vínem.

Tahle věc vyplynula z debaty o účelnosti či neúčelnosti použití sborových peněz. Nechci a ani mi nepřísluší komentovat rozhodnutí staršovstva, a ono v zásadě ani nebylo příkrého rozporu. Shoda byla, že vlastních peněz je málo (příspěvky, salár, dary atd.).

Ale ta nejzávažnější myšlenka se týká ostravské Diakonie. Myslím, že mi bratr Moravec dovolí ho uvést jako spolutvůrce toho, co bychom Vám chtěli předložit: Vzhledem k obrovským nákladům spojených s provozem Diakonie nepovažujeme finanční prostředky tímto směrem vynakládané za ty jediné a nejdůležitější, naopak myslíme, že tyto peníze mohou účinněji pomoci jinde. Ale jako zřizovatelé a jako křesťané cítíme za Diakonii zodpovědnost! Naše peníze nikdy stačit nebudou (a pokud stát zatím tato zařízení ještě

financuje, tak to snad ani není bezpodmínečně nutné). Ale myslíme si, že Diakonii jako sbor můžeme a hlavně bychom měli pomáhat jinak!

A na tomhle místě bych chtěl můj příspěvek přerušit a chtěl bych všechny čtenáře vyzvat k spolupráci. V Itálii vznikl nápad - zárodek něčeho, a my bychom si moc přáli, kdyby se téhle diskuse (bohužel už bez vína) a hlavně realizace těch nápadů zúčastnilo co nejvíce členů sboru. Záměrně nechci rozvíjet, to co napadlo nás, možná by Vás to ovlivnilo a ta debata by se ubírala jen jedním směrem, a tak prosím všechny, kteří tak jako my cítí vůči Diakonii zodpovědnost, aby členům redakční rady, nejlépe bratru faráři po čas prázdnin dávali své náměty a příspěvky. V zářijovém Zpravodaji Vás rádi budeme informovat o tom, jaké iniciativy byly navrženy, a které bychom rádi s Vaší pomocí zrealizovaly.

Myslím, že nám všem může být skvělým vodítkem biblický úvodník z minulého čísla. Všem, kteří se nad problémem a naším vztahem ke starým, nemocným a potřebným (nemusí to být jen Diakonie), budou chtít zamyslet a přiložit ruku k dílu, předem moc děkuji.

Martin Slouka

INFORMACE O SBORU

Služby, které vám vedle pravidelných shromáždění zmíněných na vložení formuláři rádi poskytneme (podrobnější informace u kazatelů sboru):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Adresa: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava,

e-mail: cce.ostrava@volny.cz, www.volny.cz/cce.ostrava

Farář: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

kurátor: Tomáš Jelínek (596 923 728)

farář: Roman Mazur (596 787 437)

Bankovní spojení: 1644329359/0800

Redakční rada sborového Zpravodaje: J. Drozdová, J. Grollová, D. Krupová, R. Mazur, M. Slouka (všichni přijímají vaše případné příspěvky)

PROGRAM: ČERVENEC/SRPEN 2004

Není-li v závorce uvedeno jinak, akce se koná v "areálu sboru" - to je v kostele, v Třanovského sále, v presbyterně nebo v prostorách fary (Husovo nám. 3 a 4).

NEDĚLE 11. 7.: 8:30 bohoslužby s večeří Páně

NEDĚLE 18. 7.: 8:30 bohoslužby

SOBOTA 24. 7.: (začátek Partnerské konference v Dessau)

NEDĚLE 25. 7.: 8:30 bohoslužby

NEDĚLE 1. 8.: 8:30 bohoslužby; (v Dessau zakončení Partnerské konference)

STŘEDA 4. 8.: 17:00 biblická hodina

NEDĚLE 8. 8.: 8:30 bohoslužby s večeří Páně, odpoledne: odjezd dětí na letní sborový tábor do Hošťálkové

STŘEDA 11. 8.: 17:00 biblická hodina

NEDĚLE 15. 8.: 8:30 bohoslužby, odpoledne: příjezd dětí z letního sborového tábora v Hošťálkové

STŘEDA 18. 8.: 17:00 biblická hodina

NEDĚLE 22. 8.: 8:30 bohoslužby, odpoledne: odjezd mládeže na Letní seniorátní týden na Travnou

STŘEDA 25. 8.: 17:00 biblická hodina

NEDĚLE 29. 8.: 8:30 bohoslužby, odpoledne: příjezd mládeže z Letního seniorátního týdne na Travně

STŘEDA 1. 9.: 17:00 biblická hodina

ČTVRTEK 2. 9.: 17:30 učitelé Nedělní školy

PÁTEK 3. 9.: 17:00 středoškolská mládež

NEDĚLE 5. 9.: 8:30 bohoslužby - rodinné

Úřední hodiny ve sborové kanceláři jsou v měsících červenci a srpnu v pondělí a ve středu 9-12 hod